

Panna Mária z Akity a jej dva odkazy Cirkvi

vdp. Peter Mášik

10. novembra 2022 ✙ Cirkev ✙ Eucharistia

Posolstvo Panny Márie v japonskej Akite sa dá zhrnúť do dvoch bodov: 1. pripomienka nevyhnutnosti veľkej úcty k Eucharistii; 2. potvrdenie požiadavky vyhlásiť poslednú piatu mariánsku dogmu, že Panna Mária je Prostrednica všetkých milostí a Spoluvykupiteľka. Sled nadprirodzených udalostí v Akite začal v júni 1973 a trval do septembra 1981.

Panna Mária z Akity

zdroj: wikimedia commons

V 60. rokoch jeden nemecký kňaz daroval obrázok Matky všetkých národov z Amsterdamu, s japonskou verziou modlitby, malému kláštoru sestier služobníc Eucharistie v japonskej Akite. Vďaka tejto modlitbe sa novicmajsterka uzdravila z ťažkej choroby. Z vďačnosti za toto uzdravenie predstavená kláštora požiadala jedného miestneho sochára, aby podľa obrázku zhotovil drevenú sochu Matky všetkých národov. Táto socha sa potom stala súčasťou mimoriadnych udalostí. Krvácala z rany, ktorá sa otvorila na jej pravej ruke. Panna Mária tu odovzdala tri závažné posolstvá. Táto socha potom veľakrát (spolu 101-krát) ronila slzy. Nadprirodzený charakter týchto udalostí Cirkev oficiálne uznala ešte skôr, ako biskup Punt uznal autenticnosť zjavení Matky všetkých národov v Amsterdame.

Sr. Agnes Kacuko Sasagawa

Vizionárka v Akite bola sestra Agnes Kacuko Sasagawa (Katsuko Sasagawa) z Inštitútu služobníc Eucharistie. Narodila sa v roku 1931 a vo veku 25 rokov konvertovala na katolícku vieru. Pôvodne vyznávala

tradičné japonské náboženstvo – šintoizmus. V mladosti bola sestra Agnes Sasagawa veľa krát chorá. Mala viaceré zdravotné komplikácie aj chirurgické zákroky. Mimoriadne javy začala prežívať v roku 1969. Keď bola v kóme, zjavil sa jej Anjel strážny a naučil ju modlitbu, ktorú na konci tretieho fatimského zjavenia 13. júla 1917 naučila Panna Mária troch pastierikov a ktorá sa dnes modlí skoro všade po každom desiatku sv. ruženca: „*Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.*“ Je to fatimská modlitba, ktorá bola pridaná k modlitbe svätého ruženca ako odprosujúca modlitba za hriešnikov. Panna Mária si vo Fatime želala modliť sa svätý ruženec každý deň. Predstavila sa tam ako Kráľovná Posvätného ruženca. Je zaujímavé, že anjel ju naučil túto modlitbu v japončine.

Sr. Agnes vstúpila do rehole sestier Služobníč Eucharistie v januári 1973. Zároveň so vstupom do rehole začala strácať sluch. Postupne úplne ohluchla. 12. júna 1973 adorovala sama v kaplnke sestier pred bohostánkom, nakoľko ostatné sestry boli preč. V takom prípade sama prichádzala k svätostánku, v ktorom už bolo všetko pripravené. Konsekrovaná hostia bola už umiestnená v ostenzóriu, a toto bolo vnútri svätostánku. Bolo treba iba pristúpiť a otvoriť jeho dvierka a začať adoráciu.

Tento deň však mala sestra Agnes mystický zážitok. Keď prichádzala k svätostánku, videla zvláštne svetlo a naplnil ju ohromujúci pocit. Musela preto padnúť hneď tvárou na zem. Pripomenulo jej to fatimské deti, ktoré tiež učil anjel modliť sa eucharistickú modlitbu z Fatimy, pričom sa klaňal tvárou až na zem a ruky mal vystreté pred sebou. Vyzýval, aby sa v podobnej prostrácii modlili aj deti. Sr. Agnes zostala v prostrácii tvárou k zemi nehybná asi jednu hodinu. Stratila odvahu, aby si sama otvorila svätostánok. Bola doslova prinútená silou, ktorá ju ovládala a naplňala zostať celý ten čas v prostrácii. Sama seba sa pýtala, potom ako prišla k sebe, či to bola Ježišova sila vychádzajúca z Najsvätejšej sviatosti, ktorá ju naplnila, alebo to bola len jej sugescia.

Podobný zážitok sa opakoval aj 13. júna, 14. júna, 28. júna a 29. júna toho istého roku. Teda spolu päťkrát v mesiaci jún 1973. Videla nielen svätostánok, ale aj večné svetlo obklopené akoby ohňom. Poslednýkrát, 29. júna 1973 videla aj anjelov okolo svätostánku, ktorí spievali: „*Svätý, svätý, svätý, ...*“ a potom sa modlili modlitbu, ktorú sa sestry v komunite modlievali každý deň. Zostavil ju biskup z Niigaty, kam patrí aj mesto Akita, Mons. Ján Šódžiró Itó (Mons. John Shojiro Ito), ktorý bol aj zakladateľom ich rehoľnej komunity.

Dnes sa táto modlitba zvyčajne nazýva *eucharistická modlitba z Akity*. Jej text je nasledovný: „*Najsvätejšie Srdce Ježišovo skutočne prítomné v Najsvätejšej sviatosti, zasväcujem Ti svoje telo a dušu, aby boli úplne spojené s Tvojím Srdcom, obetovaným v každom okamihu na všetkých oltároch sveta a vzdávajúcim chválu Otcovi a prosiacim o príchod Jeho Kráľovstva. Prosím, prijmi ma ako pokornú obeť. Používaj ma podľa svojej vôle na slávu Otcovu a na spásu duší. Najsvätejšia Matka Božia, nikdy nedovoľ, aby som bola oddelená od Tvojho Božského Syna. Prosím Ťa, bráň ma a ochraňuj ma ako svoje dieťa. Amen.*“

Prvé posolstvo

Tento posledný eucharistický zážitok spojený so zjavením anjelov pri svätostánku bol bezprostrednou prípravou na samotné zjavenie Panny Márie, ktoré sa prvýkrát udialo 6. júla 1973. Bol to prvý piatok. Ešte predtým, vo štvrtok 5. júla, keď sa začínala modliť, sestra Agnes zistila, že má na ľavej dlani zvláštnu ranu v tvare kríža o veľkosti asi 3×2 cm. Táto rana ju bolela ako pichanie ihlou. Večer sa snažila zaspáť, ale bolesť bola taká prudká, že nevedela zavrieť oka. Ráno o tretej hodine sa jej zjavil jej anjel strážny a povedal:

„Neboj sa. Som ten, ktorý stojí po tvojom boku, aby ťa chránil. Pod' a nasleduj ma. Nemodli sa len za svoje hriechy, ale za odčinenie hriechov celého sveta. Svet veľmi zraňuje Najsvätejšie Srdce Ježišovo svojou nevďačnosťou a svojimi zločinmi. Rana na ruke Najsvätejšej Panny je oveľa hlbšia ako tvoja. Poďme do kaplnky!“

Keď vstúpili do kaplnky, anjel zmizol. Sestra pokľakla pred bohostánkom v hlbokkej adorácii. Potom sa priblížila k soche Panny Márie. Ihneď počula hlas, ktorý vychádzal od sochy. Napriek tomu, že bola hluchá, počula toto posolstvo Panny Márie:

„Dcéra moja, moja novicka, dobre si ma poslúchla, keď si všetko opustila a nasledovala ma. Je pre teba bolestná choroba tvojho sluchu? Tvoj sluch sa uzdraví, buď si tým istá. Bolí ťa rana na tvojej ruke? Modli sa za odpustenie hriechov všetkých ľudí. Každá osoba v tejto komunite je moja nenahraditeľná dcéra. Modlite sa dobre modlitbu služobníč Eucharistie? Pomodlime sa ju spolu:

„Najsvätejšie Srdce Ježišovo, skutočne prítomné vo svätej Eucharistii, zasväcujem ti svoje telo a svoju dušu, aby som bola úplne spojená s твоjím Srdcom, ktoré sa obetuje každý okamih na všetkých oltároch sveta, aby vzdávalo chválu Otcovi a vzývalo príchod jeho Kráľovstva. Prosím ťa, prijmi moju pokornú obeť. Použi ma tak, ako ty chceš, na slávu Otca a na spásu duší. Najsvätejšia Matka Božia, nedovoľ, aby som bola odlúčená od tvojho božského Syna. Prosím ťa, bráň ma a chráň, ako svoju zvláštnu dcéru. Amen.“

Po modlitbe počula hlas: *„Modli sa za pápeža, biskupov a kňazov. Od okamihu krstu si sa za nich vždy s vierou modlila. Pokračuj v tejto modlitbe veľmi intenzívne! Povedz svojmu predstavenému všetko, čo sa dnes stalo a poslúchni ho vo všetkom, čo ti povie. Bude ťa žiadať, aby si sa modlila s veľkou horlivosťou.“*

Význam nadprirodzených udalostí

Rana v tvare kríža na jej ľavej dlani potom krvácala v piatok popoludní od tretej hodiny do pol štvrtej. Potom sa rana zatvorila a vytvorila sa na tom mieste chrasta. Počas soboty a nedele sa následne postupne úplne vytratila. Podobná rana v tvare kríža sa vytvorila aj na pravej ruke sochy Panny Márie. To sa zopakovalo spolu päťkrát. Vo štvrtok sa objavila rana na ľavej ruke v tvare kríža, krvácala v piatok a v sobotu sa vytratila. Aký je význam, aké posolstvo týchto rán na ľavej ruke sr. Agnes a pravej ruke sochy Panny Márie a ich krvácania?

Je namieste uvažovať a premýšľať, aký zmysel a význam majú všetky tieto symbolické udalosti. Tieto nadprirodzené udalosti sa totiž nedejú len tak, bez hlbokého mystického a prorockého významu.

V tom istom roku 1973 bolo v Japonsku zavedené sväté prijímanie na ruku francúzskymi misionármi a od nich závislými miestnymi japonskými kňazmi. Aj keď už bohužiaľ pápež Pavol VI. udelil výnimku na takýto spôsob svätého prijímania. V krajinách, kde to schválila biskupská konferencia a následne požiadala o výnimku Svätý stolec a tento ju udelil, bolo možné okrem riadneho spôsobu pristupovať a prijímať sväté prijímania aj mimoriadnym spôsobom, teda na ruku. V Japonsku to však tak nebolo. Tam biskupi nežiadali o podobnú výnimku, lebo japonskí katolíci, ktorí boli vychovaní s veľkou vonkajšou úctou, ktorá je súčasťou ich kultúry, prijímanie poklačiačky a do úst považovali za správne a primerané veľkému tajomstvu Eucharistie. Teda zo strany týchto francúzskych kňazov a s nimi spolupracujúcich miestnych kňazov, to

bolo porušenie vtedajšej platnej cirkevnej disciplíny ohľadom spôsobu svätého prijímania.

Rana bola bolestivá a sr. Agnes nedokázala ani otvoriť dlaň. Mala akoby krčovito od bolesti zovretú ruku v päšť. Ona sama vtedy pochopila, že Panna Mária nie je spokojná so svätým prijímaním na ruku. Ľavá dlaň sestry Agnes poznačená ranou, krvácaním a bolesťou symbolizuje ľavú ruku, na ktorú veriaci prijímali a prijímajú dodnes, svätú hostiu. Vizionárka prijímala toto utrpenie ako odčinenie za všetky urážky spôsobené veriacimi pri svätom prijímaní na ruku. Pravá dlaň sochy Panny Márie, tiež poznačená ranou a krvácaním, symbolizuje pravú ruku, ktorou zvyčajne kňazi a biskupi rozdávali ľuďom sväté prijímanie na ruku. Symbolizuje zároveň bolesť Panny Márie nad takýmto správaním kňazov, ktoré ona ponúka podobne na odčinenie za všetky tieto urážky, spôsobené takýmto rozdávaním svätého prijímania.

Trošku odbočím, pričom mi prichádza na myseľ jedna tradícia z našich svadobných hostín. Na začiatku hostiny tradične sa novomanželia krmia navzájom. Nevesta kŕmi ženícha a naopak. Je to krásny symbol ich vzájomnej intimity, svornosti a lásky. Nie detinskosti. Sväté prijímanie do úst, na jazyk, je vlastne podobnou situáciou. Cirkev, milovaná nevesta nebeského Ženícha Krista, je kŕmená priamo do úst ženíchom, ktorého reprezentuje vysvätený služobník, ktorý predsa pri vysluhovaní sviatostí koná *in persona Christi*. Takýto spôsob svätého prijímania je prejavom veľkej lásky, nežnosti a dôvernosti.

Sestry mali vo svojej komunite kaplána, ktorý bol aj spovedníkom sr. Agnes. Tieto udalosti a skutočnosti opísané sr. Agnes sa ho tak dotkli, že prestal rozdávať sväté prijímanie na ruku v kláštornej kaplnke.

Druhé posolstvo

Prvý piatok 3. augusta 1973 mala sr. Agnes ďalšie zjavenie Panny Márie a dostala výzvu k modlitbe, pokániam a obetám na uzmiernenie Nebeského Otca.

„Dcéra moja, moja novicka, miluješ Pána? Ak ho miluješ, počúvaj, čo ti poviem. Je to veľmi dôležité. Oznámiš to svojmu predstavenému. Veľa ľudí na tomto svete spôsobuje Pánovi bolesť. Túžim po dušiach, ktoré by Ho tešili a uzmierovali Otcov hnev. Túžim, dcéra moja, po dušiach, ktoré majú odčiniť svojím utrpením, svojou chudobou, hriechy nevďačných. Aby svet mohol spoznať Boží hnev, nebeský Otec chystá veľký trest na celé ľudstvo.

Spolu so svojím Synom som veľakrát zasahovala, aby som utišila Otcov hnev. Zabránila som zoslaniu trestu tým, že som Mu ponúkla utrpenie Syna na kríži, Jeho Najdrahšiu Krv a duše, ktoré vytvárajú reťaz duší – obetou. Modlitby, pokánia a odvážne obety môžu zmierniť Otcov hnev. Túžim po tom, aby tak robila aj vaša komunita..., aby milovala chudobu, aby sa obetovala a modlila na odčinenie nevďačností a urážok mnohých ľudí.

Modlite sa modlitby služobník Eucharistie a uveďte si ich význam. Uvádzajte ich do praxe. Obetujte na uzmiernenie za hriechy všetko to, čo Boh zošle. Snaž sa, aby sa všetky usilovali podľa svojich možností úplne obetovať Pánovi. Potrebná je modlitba aj v sekulárnom inštitúte. Duše, ktoré sa chcú modliť, nech sa spoja. Nie je dôležitá forma, ale buďte verní a horliví v modlitbe, aby ste tešili Majstra.“

Po chvíli ticha: *„Je pravda to, čo si myslíš vo svojom srdci? Si úprimne rozhodnutá stať sa pošliapaným kameňom? Novicka moja, ty, ktorá túžiš patriť bezvýhradne Pánovi a stať sa hodnou nevestou svojho Ženícha, urob svoje sľuby s vedomím, že musíš byť pribitá na kríž tromi klinecami: Tieto tri klince sú chudoba, čistota a poslušnosť. Z nich je najdôležitejšia*

poslušnosť. Nechaj sa viesť v úplnej odovzdanosti svojím predstaveným. On bude vedieť, ako ťa pochopiť a ako ťa viesť.“

Tretie posolstvo 13. októbra 1973 - výročie zjavenia vo Fatime

„Moja drahá dcéra, dobre počúvaj, čo ti chcem povedať. Budeš o tom informovať svojho predstaveného.“

Po chvíli mlčania Madona pokračovala: *„Ako som ti povedala, ľudia nerobia pokánie a nechcú sa polepšiť. Otec udrie na celé ľudstvo strašným trestom. Bude to väčší trest ako potopa, taký, akého nikdy nebolo. Z neba spadne oheň a zničí väčšinu ľudstva, dobrých rovnako ako zlých, neušetrí ani kňazov, ani veriacich. Tí, ktorí prežijú, budú takí sklúčení, že budú závidieť mŕtvym. Jediná zbraň, ktorá vám zostáva, je ruženec a Znamenie, ktoré vám zanechal môj Syn. Denne sa modlite ruženec. Modlite sa ruženec za pápeža, za biskupov, za kňazov. Diablove dielo prenikne aj do Cirkvi takým spôsobom, že sa kardináli postavia proti kardinálom, biskupi proti biskupom.*

Kňazi, ktorí ma uctievali, budú predmetom pohrdania a iní kňazi im budú klásť prekážky. Budú pustošené chrámy a oltáre. Cirkev sa naplní tými, ktorí robia kompromisy a diabol zvedie mnoho kňazov a Bohu zasvätených duší, aby Pána opustili. Démon bude neúprosný, zvlášť voči dušiam zasväteným Bohu. Pomyslenie na stratu toľkých duší je pre mňa príčinou veľkého smútku. Ak sa hriechy ešte rozmnožia čo do počtu aj závažnosti, nebude pre nich odpustenia. Smelo to povedz svojmu predstavenému. On bude vedieť povzbudiť každú z vás, aby ste sa modlili a plnili svoju zmiernu úlohu. Vašu komunitu riadi biskup Itó.“

Potom dodala: *„Chceš sa na niečo opýtať? Dnes je to naposledy, čo hovorím živým hlasom. Od tejto chvíle poslúchaj toho, kto je tvojím predstaveným. Modli sa veľa ružencov. Len ja vás môžem zachrániť z nešťastí, ktoré sa blížia. Tí, ktorí mi budú dôverovať, budú zachránení.“*

Ďalšie udalosti

13. októbra 1974, keď sa sestra Agnes modlila pred Najsvätejšou sviatosťou, bola náhle uzdravená zo svojej hluchoty. Sama telefonovala biskupovi Itóovi a hovorila s ním ako počujúca. Deň nato potvrdil lekár, že má normálny sluch. Po šiestich mesiacoch však znovu ohluchla. Boh od nej žiadal, aby priniesla túto obeť. V roku 1982, na sviatok Zoslania Ducha Svätého, bola definitívne uzdravená zo svojej hluchoty.

Od 4. januára 1975 začala socha Panny Márie plakať. Až do 15. septembra 1981 sa to opakovalo 101-krát. Mons. Itó bol svedkom tohto javu. V deň, keď socha začala prelievať slzy, zjavil sa sestre Agnes anjel a povedal jej: *„Nediv sa, že Madona plače. Každá jedna duša, ktorá sa obráti, je drahá jej Srdcu. Prejavuje svoju bolesť, aby oživila vašu vieru, ktorá je tak veľmi naklonená k vlažnosti. Teraz, keď ste videli jej drahocenné slzy, na jej útechu šírte jej úctu pre jej slávu a pre slávu jej Syna.“*

Neskôr po poslednom slzení milostivej sochy, anjel vysvetlil sestre Agnes aj symbolický význam čísla 101:

- 1 – symbolizuje Evu, prvú ženu, cez ktorú diabol uvrhol celé ľudské pokolenie do hriechu a nešťastia;
- 0 – symbolizuje nekonečno, teda Boha, ktorý jediný je Nekonečný;
- 1 – symbolizuje Pannu Máriu – novú Evu, cez ktorú Pán celé ľudské pokolenie vykúpil a oslobodil od hriechu.

Panna Mária si žiada zmierne duše. Duše, ktoré sa modlia a odčínajú hriechy proti jej Synovi. Naša Panna zdôrazňovala dôležitosť ruženca a ochotu prijať od Boha čokoľvek (každodenné bolesti) a obetovať ich na odčinenie mnohých hriechov páchaných vo svete v tejto dobe. Naša Pani zvlášť prosila o modlitbu za biskupov, kňazov a rehoľníkov a o modlitby pred Najsvätejšou sviatosťou.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons / koláž Christianitas.sk

Zjavenie bolo cirkevne uznané

Biskup Ján Šódžiró Itó z Niigaty vyhlásil 22. apríla 1984 zjavenie v Akite za autentické a nadprirodzené a povolil v celej diecéze uctievať Pannu Máriu z Akity. V júni 1988 prefekt Kongregácie pre náuku viery kardinál Joseph Ratzinger potvrdil rozhodnutie biskupa o autentickosti zjavenia. Zároveň vyhlásil: „*Posolstvo z Akity je posolstvo z Fatimy.*“

o. Peter Mášik, katolícky kňaz

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/panna-maria-z-akity-a-jej-dva-odkazy-cirkvi/>